

Kommissionens Bemærkninger til det af samme udarbejdede Lovudkast.

Til Titelen.

Ved Betegnelsen af Lovforslagets Genstand som omhandlende Rigets Flag har man ønsket at fremhæve det centrale i Lovforslaget; dette indeholder vel tillige Bestemmelser om Anvendelsen af fremmede Nationalflag og andre Flag her i Riget, men disse Bestemmelser har til Hovedøjemed at værne om Rigsflaget. Bestemmelser af denne Art maa efter Forholdets Natur optages i en Lov om Rigets Flag.

Lovforslaget omhandler Rigets Flag, og det for hele det danske Rige fælles Symbol paa Rigsenheden, og dets Bestemmelser maa ligesom den ældre Lovgivning, der tilsigtes afløst af disse, være gældende indenfor hele Omraadet for dansk Højhedsret, derunder Grønland; udenfor dette Omraade vil de derhos være gældende for Flagvisning fra dansk Skib samt fra Ejendom, tilhørende den danske Stat eller danske Statsborgere, dog naturligvis indenfor de Grænser, som drages af fremmede Staters Lovgivning.

Til § 1.

Man har i Lovforslaget anvendt den sædvanlige Terminologi, jfr. bl. a. den kgl. Resolution af 7. Juli 1854 angaaende Flagning til Lands, hvorefter det danske Nationalflags ældgamle Betegnelse „Dannebrog“ benyttes saavel om Stutflaget, det rektangulære Flag, som om Splitflaget.

De foreslaaede Maal for Stutflaget er de samme som i Frd. af 11. Juli 1748 fastsat, dog at de ydre Felters Længde er ændret (fra $1\frac{1}{2}$) til $1\frac{3}{4}$ Gange de indre Felters, svarende til det Maal, der i Henhold til Indenrigsministeriets Cirkulære af 1. Maj 1893 til Politimestrene kunde passere uden Paatale.

Kunstakademiet har i en Skrivelse af 18. November 1907 anbefalet denne Ændring, idet Akademiet vel i og for sig anser de i 1748 fastsatte Proportioner for de smukkeste, men har ment at maatte tage Hensyn til, at de fleste Flag ved Brugen slides kortere, „og kortere end i 1748 normeret taaler et Flag ikke at være“.

Hertil kommer ogsaa den Omstændighed, at et vajende Flags bølgende Bevægelse medfører, at Flagets yderste Del vil vise sig i højere Grad forkortet end den inderste, der af Lufttrykket holdes mere udspændt. Det er vistnok den almindelige Opfattelse, at et Flag med de i 1748 fastsatte Maal virker afstumpet, og disse Maal anvendes derfor ikke mere. Til Søs holder man sig i Almindelighed til de i Cirkulæret af 1. Maj 1893 ommeldte Maal, hvorimod der til Lands hersker en Del Vilkaarlighed; baade de indre og de ydre Felter gøres oftere for lange i Forhold til Højden, ligesom Korset oftere gøres bredere end reglementeret.

Det vil da være af Betydning, at de foreslaaede Proportioner for Flaget nu fastslaaes ved Lov, hvilket under Hensyn til Overgangsbestemmelserne i § 13 vil kunne ske uden synderlig Ulempe for de nuværende Ejere af Flag.

De foreslaaede Maal for Splitflaget er de samme, som — overensstemmende med tidligere Forskrifter — er fastsat i Flag-, Honnør-, Salut- og Ceremonielreglement for Flaaden, stadfæstet ved kongelig Resolution af 24. September 1925.

Dannebrog's røde Farve ses intet Sted at være nærmere bestemt, bortset fra Orlogsflagets Farve, der efter gammel Sædvane er krapprød, jfr. fornævnte kongelige Resolution.

Der ses da ogsaa i Praksis benyttet forskellige Nuancer af rødt, ofte en rent højprød Farve, der virker livligt, naar Flaget er nyt.

I fornævnte Skrivelse har Kunstakademiet bestemt fraraadet den højprøde Farve og taget Afstand fra den krapprøde, der vel er meget smuk i et nyt Flag, men taber sig, naar den udsættes for Vind og Vejr og bliver „tung og brunlig“. En cochenillerød Farve har Akademiet i og for sig kunnet anbefale, men har dog i en Skrivelse af 28. Februar 1908 herfor foretrukket den purpurrøde Farve. En samtidig foretaget Undersøgelse paa Orlogsværftets kemiske Laboratorium udviste, at den purpurrøde Farve var mere holdbar end den cochenillerøde.

I Overensstemmelse hermed foreslaas Dannebrog's Farve normeret som dybrød. Man har derhos fundet det mest hensigtsmæssigt at foreslaa, at Prøver af den rette Farve skal være tilgængelige paa flere Ste-